

Januari (openings)nieuws

Beste leensters en andere belangstellenden,

Het is weer de laatste dag van het jaar, met klokgelui, carbid dreunen en ook al vuurwerknallen om mij heen. Mensen hebben blijkbaar behoefte aan lawaai bij het afscheid nemen van het oude jaar en om het nieuwe jaar te kunnen beginnen. Mij is de stilte liever. In die stilte hebben dit jaar weer een flink aantal vrijwilligers recent verschenen boeken gelezen en besproken voor onze vrouwenbibliotheek-website. Recensies maken nog steeds een belangrijk deel van de website uit en worden regelmatig gelezen door derden. Het maakt dat veel uitgeverijen ons recensie-exemplaren ter beschikking stellen en lezende belangstellenden kennis kunnen maken met de boeken die we in de collectie hebben. Daarom wil ik hierbij **alle recensenten van harte te bedanken** voor hun inzet en bijdrage gedurende het afgelopen jaar. Dus dank je wel Ammy, Anneke, Antoinette, Bianca, Céline, Fenneke, Fieke, Gretha, Hannah, Imke, Ine, Irma, JamieLee, Janny, Kimberly, Leenster, Lieke, Linda, Maud, Merel, Olaf, en Renate!

A handwritten graphic in black ink on a light background. The word 'SAMEN' is in a tall, blocky, outlined font. Below it, 'werken' is in a cursive script. Underneath that, 'aan een mooi' is written in a smaller, simpler cursive. At the bottom, '2020' is in a large, outlined font with small dashes on either side.

Dit jaar is er helaas geen zelfgemaakte scheurkalender meer om een aantal recensie in te plaatsen. Wel waren er de vaste activiteiten: de leesgroep, de poëziegroep en de nl-doet-schoonmaakdag. Het recensentencafé heeft een eenmalig vervolg gekregen en ik hoop ik dat volgende bijeenkomsten in het nieuwe jaar verder inspirerend mogen zijn als een mooie mogelijkheid voor onderling contact en overleg. Een aantal jongens van het Grafisch Lyceum Utrecht hebben geholpen om de website achter de schermen 'bij te werken' en een extra beveiligingsmaatregel ingesteld. Helaas duurde dit, als onderdeel van hun studie, slechts een paar maanden, zodat we inmiddels opnieuw uitkijken naar een nieuwe webmaster, die ons kan helpen de website goed te laten functioneren. Als iemand belangstelling hiervoor heeft of iemand weet, dan houden we ons van harte aanbevolen. Zo liggen er nog meer 'klusjes' te wachten, zoals een nieuwe folder en de nieuwsbrief in een nieuw beter

passend jasje. Er ligt weer een heel nieuw jaar voor ons, met genoeg kansen en mogelijkheden. Daarom aan iedereen, lezer, leenster/lener, vrijwillig(st)er, en belangstellende **een mooi en inspirerend nieuw (boeken)jaar gewenst!**

Wat staat ons in het nieuwe jaar nog meer te wachten? De **vrouwendienstplicht**, zo las ik in het nieuws vandaag. De militaire dienstplicht gaat in 2020 ook voor vrouwen gelden. Alle meisjes van 17 jaar krijgen voortaan, net als alle jongens, een brief over de dienstplicht. De regering wil zo mannen en vrouwen gelijk behandelen. In de praktijk verandert er overigens niets. De dienstplicht bestaat officieel wel, maar sinds 1996 hoeft niemand meer verplicht het leger in. Nederland heeft namelijk een beroepsleger. Toch weet ik niet of ik blij word van een dergelijke ontwikkeling.

Op 11 januari komt **Chimamanda Ngozi Adichie** naar Utrecht voor de **11e Belle van Zuylenlezing**. De Nigeriaanse

schrijver wordt gezien als een van de belangrijkste Afrikaanse schrijvers van haar generatie. Ze schreef meerdere romans als *Paarse hibiscus*, *Een halve gele zon* en *Amerikanah*. De beroemde Ted Talk, *We should all be feminists*, die ze in 2012 gaf, is miljoenen keren bekeken en met de talk bracht ze wereldwijd het gesprek op gang. Ook neemt Chimamanda Adichie de eerste *Belle van Zuylen-ring* in ontvangst, een ereprijs ingesteld door het ILFU (International Literature Festival Utrecht). Ze krijgt de prijs 'vanwege de unieke wijze waarop ze de wereld van vandaag en diens ingesleten denkpatronen weet weer te geven en ter discussie weet te stellen.' (uit het juryrapport). Aansluitend aan

de lezing wordt ze geïnterviewd. Naast haar romans schreef Chimamanda Adichie de verhalenbundel *Het ding om je hals* en verscheen *We moeten allemaal feminist zijn* als boek. In 2017 publiceerde ze *Dear Ijeawele, of Een feministisch manifest in vijftien voorstellen*. Over zowel dit laatste boek als over *Amerikanah* staat een recensie op onze website.

(<https://vrouwenbibliotheek.nl/2018/05/20/lieve-ijeawele-of-een-feministisch-manifest-in-vijftien-voorstellen-door-chimamanda-ngozi-adichie/> en <https://vrouwenbibliotheek.nl/2015/01/19/amerikanah-door-chimamanda-ngozi-adichie/>)

Meer info over de Belle van Zuylenlezing:

<https://www.hetliteratuurhuis.nl/evenement/belle-van-zuylenlezing-chimamanda-ngozi-adichi/> **Onlangs uitgebrachte titels**

In december verschijnen meestal maar weinig nieuwe boeken. Daarom ook een aantal titels van eerder.

- Van Inez van Dullemen verscheen de roman **Maria Sibylla**, over de schilderes Maria Sibylla Merian (1647-1717), die op het eind van de zeventiende eeuw naar Suriname vertrekt vanwege haar bijzondere passie voor vlinders. Van haar leven zijn slechts een aantal feiten bekend. Waar Inez van Dullemen zich moet beroepen op haar verbeelding kruipt ze overtuigend in de huid van deze vrijgevochten vrouw die met opmerkelijke moed haar man verlaat, en een aantal jaren daarna met haar jongste dochter naar Suriname reist. Ze neemt de lezer mee op reis door een land waar slavernij hoogtij viert. Maria Sibylla ontmoet de slavin Kwasiba op het moment dat deze haar zontje begraaft. Vanaf dan zijn de levens van beide vrouwen met elkaar verbonden.

Over het werk Maria Sibylla Merian is in 2016 **Verandering der Surinaamsche insecten** uitgebracht, een prachtig boek. De van oorsprong Duitse kunstenares verbleef twee jaar in Suriname om daar de leefwijze en gedaantewisseling van insecten in woord en beeld vast te

leggen. Het resultaat is een plaatwerk op zeer groot formaat met zestig oorspronkelijk met de hand ingekleurde gravures van exotische insecten, afgebeeld op de planten waarop ze in het wild voorkomen.

- **Bakhita** van de Française Véronique Olmi is een roman over de vele levens van een uitzonderlijke vrouw. Ze kreeg haar naam (*Geluksvogeltje*) van de slavenhandelaren die haar op zevenjarige leeftijd uit haar dorp in Darfoer ontvoerden. Haar echte naam weet ze niet meer. Tot slaaf gemaakt leidt Bakhita een leven van uitbuiting, vernedering, mishandeling en misbruik, tot ze op haar dertiende gekocht wordt door de Italiaanse consul. Via hem belandt ze in Italië. Daar wordt ze vrijgemaakt, komt in aanraking met het katholieke geloof, en treedt in in het klooster. Ze overleeft twee wereldoorlogen en de opkomst van het fascisme, terwijl ze haar leven aan arme en verwaarloosde kinderen wijdt.

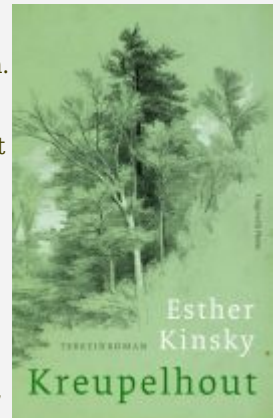

- In **De herinnerde soldaat** schrijft *Anjet Daanje* over een soldaat die tijdens de Eerste Wereldoorlog vlak achter de Belgische frontlinie gevonden wordt. Hij is niet gewond, maar weet niet wie hij is. Men brengt hem naar een gesticht voor krankzinnigen. Vier jaar na de oorlog zet de directeur van dat gesticht een advertentie in de krant, in de hoop op die manier familie te vinden. Dan blijkt dat zijn naam Amand Coppens is, en dat hij een vrouw, Julienne, heeft en twee kinderen. Julienne heeft acht jaar wanhopig naar hem gezocht en neemt hem, tegen het advies van de artsen in, diezelfde dag nog mee naar huis. Hij herinnert zich haar niet, en ook het huis waarin hij met haar blijkt te wonen, herkent hij niet. Zijn vrouw vertelt hem over hun verleden en hij probeert de man te worden die hij ooit was, die zij in hem ziet, en zo worden ze opnieuw verliefd, veel verliefder dan ze ooit waren toen ze jaren geleden met elkaar trouwden. Naarmate hij zich meer op zijn gemak voelt in zijn nieuwe leven krijgt hij vaker nachtmerries over zijn tijd in de loopgraven.

De herinnerde soldaat is een roman over het begrip "identiteit".

- In **Kreupelhout** reist een vrouw alleen door het winterlandschap van Italië, ze vermijdt de steden. Ze zou deze reis met haar man maken, maar hij is overleden, en het enige wat ze nu bij zich heeft zijn zijn kleren. Tot ook die op een dag gestolen worden en ze ook zijn geur kwijt is. Door hoe zij het landschap ervaart en beschrijft - de natuur, de kleuren, het licht - wordt duidelijk hoe diep haar rouw is. In deze roman schetst de Duitse schrijfster *Esther Kinsky* met een zachte melancholie en veel liefde voor de taal hoe je een verlies kunt verwerken. Ze schrijft zowel over het banale als over het sublieme met evenveel toewijding en aandacht. Door de wereld rondom haar te benoemen, hervindt ze haar eigen plek.

- **Een losse draad** van de Amerikaans-Britse *Tracy Chevalier* speelt in Engeland, in 1932. De gevolgen van de Eerste Wereldoorlog zijn nog altijd voelbaar. Violet Speedwell verloor zowel haar broer als haar verloofde en wordt door de maatschappij gezien als een 'overtollige' vrouw, gedoemd haar leven te slijten als oude vrijster. Vastbesloten om haar verstikkende moeder te ontvluchten en haar eigen plek te vinden, verhuist ze naar Winchester. Daar sluit ze zich aan bij de borduursters, een groep uiteenlopende vrouwen die de knielkussens voor de kathedraal maken. Al snel raken hun levens vervlochten en delen ze elkaars geheimen. Wanneer een nieuwe Wereldoorlog op uitbreken staat, blijkt Violet's nieuw verworven onafhankelijkheid niet zo vanzelfsprekend.

Non-fictie

- De titel **Waarom vrouwen betere seks hebben onder het socialisme** intrigeert meteen. De Amerikaanse *Kristen Ghodsee* las kort na de hereniging van Oost- en West-Duitsland een socialistische studie, waarin bleek dat 80% van de Oost-Duitse vrouwen een orgasme kreeg tijdens de seks en dat ze meer tevreden waren dan de vrouwen in West-Duitsland. Dit leek onder andere te komen doordat ze al decennialang veel gelijkwaardiger waren met mannen. Vrouwen in het Oostblok werkten, er was goede gratis kinderopvang en mannen hielpen in het huishouden. Ze heeft vervolgens veel veldonderzoek verricht. De uitkomsten hiervan staan in dit boek.

- In **De stilte in bed** beschrijft *Sofie Rozendaal* twee bepalende fases in haar leven, met daarin twee totaal verschillende mannen. Haar buurman, van wie ze gelooft dat hij de liefde van haar leven is en met wie ze trouwt terwijl lichamelijke passie ontbreekt. En een oudere man, die alles lijkt wat ze verafschuwt - dominant, bot, een seksueel gedreven charmeur -, maar die toch een sterke aantrekkingskracht op haar uitoefent. Een die ze niet kan sturen of weerstaan. Twee uitersten, die elk op een andere manier het uiterste van Sofie vragen. In een persoonlijk relaas vertelt Sofie over haar zoektocht naar

sensualiteit en seksuele vrijheid; naar wat het betekent om als jonge vrouw je grenzen te verkennen. En je verlangens – hoe duister die ook mogen zijn.

– Historica *Thera Coppens* schreef al veel historische boeken, en altijd kiest zij het perspectief van een vrouw op een belangwekkend moment of plaats in de geschiedenis. Zo ook nu weer ***Johanna en Margaretha. Gravinnen van Vlaanderen en prinsessen van Constantinopel (13e eeuw)***. Als na de 4e kruistocht beide dochters van graaf Boudewijn van Vlaanderen en Henegouwen op jonge leeftijd wees zijn geworden en de graafschappen erfden, vormen de schatrijke prinsessen een begeerde prooi in de genadeloze huwelijkspolitiek. Ze hebben strijd moet voeren tegen de hebzucht van de omringende vorsten. De wereld werd door mannen gedomineerd en na de dood van Johanna bestreed Margaretha vijandige vorsten en pausen. Twee eeuwen later gingen haar graafschappen op in het grote Bourgondische Rijk. Maar als stammoeder van de nieuwe dynastie werkt haar wezen door in de middeleeuwse historie van de Lage Landen.

– Nog een biografie: ***Verhalen van de drakendochter. Leven en werk van Maartje Draak (1907-1995)***, geschreven door *Willem Gerritsen*. Als een van de eerste onderzoekers in Nederland richtte Maartje Draak zich op de relatie tussen de mondelinge overlevering van volksverhalen (zoals sprookjes) en de opkomst van schriftelijk vastgelegde middeleeuwse literatuursoorten (zoals Arturromans). Ze was lector en later hoogleraar in Amsterdam en Utrecht en werd in 1955 als eerste vrouw gekozen tot lid van de Afdeling Letterkunde van de Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen. In deze biografie wordt het werk van Maartje Draak belicht tegen de achtergrond van de toenmalige universitaire studies in taal- en letterkunde. Hiernaast wordt aandacht besteed aan haar activiteiten als verzamelaar van Aziatische kunst, haar literaire voorkeuren, haar liefde voor boeken en vogels en haar columns in Raad en daad. Een portret van een kleurrijke, niet-alledaagse persoonlijkheid, met meer aandacht voor haar academische carrière dan voor haar persoonlijke leven.

– En nog meer historie: in ***De vergeten prinsessen van Thorn (1700-1794)*** van *Joost Welten* worden de hoogadellijke dochters van de Europese rijksvorsten en -graven klaargestoomd voor een huwelijk met een man van stand. In de abdij van het Limburgse Thorn, bestuurd door vrouwen, leren ze zich uit te drukken in het Frans, krijgen ze zanglessen en organiseren dansfeesten. Hun japonnen naar de laatste mode uit Parijs zijn exclusief en de exquisite gerechten eten ze met zilveren bestek. In de glazen kooi waarin ze leven dienen ze voortdurend het bij hun stand passende gedrag te vertonen, één enkele misstap kan fataal zijn. De adellijke dames worden gevolgd op hun reizen door Europa, tijdens jachtpartijen, maar ook wanneer ze vertwijfeld op zoek zijn naar geld om hun schulden te betalen. Hoe gaan zij om met de speelruimte die hun wordt toebedeeld? Schikken zij zich in een dienstbare rol of zien ze kans om een eigen kleur te geven aan het leven en daarin iets uit te drukken van hun idealen en

ambities?

Poëzie

– ***Vormen van gekte*** is een nieuwe bundel van *Judith Herzberg*. In 2018 ontving zij de Prijs der Nederlandse Letteren, met in het juryrapport: “Herzbergs poëzie is hartverscheurend eenvoudig en juist daardoor complex. Haar precieze observaties

uit het dagelijks leven leggen iets essentieels van het menselijk verkeer bloot. .. Haar toon is altijd natuurlijk, zo natuurlijk dat die alleen maar het gevolg kan zijn van een enorme beheersing van taal en vorm, van techniek. Die beheersing blijkt ook uit de manier waarop ze klank gebruikt. Haar taal nadert de muziek." Ook deze bundel is weer behoedzaam beschrijvend, met veel ruimte voor allerlei 'gekke'.

Thrillers

Van de Britse *Lucy Foley* verscheen haar debuut **Jachtpartij**. Het is Oudejaarsavond, passend bij vandaag! Negen vrienden vieren jaarlijks oudejaarsavond samen, en dit jaar in een idyllische villa in de Schotse Hooglanden. Het lijkt de perfecte plek om hun gehaaste Londense leven achter zich te laten en van elkaars gezelschap te genieten, maar één van hen zal de nacht niet overleven. Het ontbreekt de vrienden aan niets: ze hebben een prachtig uitzicht, een knappend haardvuur, een provisiekast vol eten en liters champagne. Maar wat ze ook hebben is geheimen voor elkaar, langgekoesterde jaloezie en bergen opgekropte woede. Terwijl de sneeuw buiten valt, wordt de spanning in de villa ondraaglijk. Als de lucht op nieuwjaarsdag opklaart is een van de gasten dood. En één van de anderen is de moordenaar.

Activiteiten en boeken-nieuws in Utrecht en daarbuiten:

- Nog te zien t/m 9 februari: als eerste museum in Nederland laat het Stedelijk Museum Schiedam het internationale modedefenomeen **Modest Fashion** zien. Vrouwen die niet mee willen doen aan de 'esthetiek van het bloot', dragen het, gelovig of niet. Werd de minirok ooit gezien als feministisch statement, nu willen vrouwen vooral zelf bepalen hoe ze zich aan de wereld tonen. *Modest fashion* gaat niet over de vraag 'bedekt of niet?', maar over

keuzevrijheid en creativiteit van vrouwen overal ter wereld. De diverse mode-items van uiteenlopende ontwerpers worden gecombineerd met hedendaagse kunstwerken, veelal gemaakt door vrouwen, "Een vrouw is niet langer alleen muze, maar ook maker." Op de website staat allerlei informatie over *modest fashion*. Er is bijvoorbeeld een 3-delige podcast te beluisteren. De tentoonstelling markeert het 100-jarig jubileum van het vrouwenkiesrecht in Nederland en viert dat 100 jaar geleden de eerste vrouw in de gemeenteraad van Schiedam kwam.

Meer info: <https://www.stedelijkmuseumschiedam.nl/tentoonstelling/modest-fashion/>

- Twee theatervoorstellingen in theater Kikker (Utrecht)

* op 24 en 25 januari de **Stamboom Monologen**, een serie korte komische en persoonlijke monologen van actrice *Joy Delima* over haar zoektocht naar haar roots en over hoe zij het ervaart om nu in Nederland een jonge zwarte vrouw te zijn. Ze zoekt een antwoord op de vraag 'Wie ben ik?' "Ik blijf opeens zwart te zijn. Ja ik was het al, maar sinds ik naar Arnhem ben verhuisd word ik er steeds aan herinnerd. Ik hield me totaal niet bezig met zwartzijn toen ik in Rotterdam woonde. Ik was gewoon ik, en overal waar ik keek waren er mensen zoals ik. Maar nu ik de 'enige' ben, voel ik ineens de noodzaak om De Verantwoordelijkheid voor De Héle Black Community op me te nemen. Ik word een soort undercover superheld. Het gaat eigenlijk van de ene op de andere dag."

Meer info: <https://www.theaterkikker.nl/agenda/stamboom-monologen/>

* op 28 en 29 januari **3 Griekse verhalen door 3 vrouwen in (min of meer) 3 kwartier**, een trilogie Griekse verhalen

verteld door 3 jonge vrouwen vanuit vrouwelijk perspectief. Onze westerse samenleving heeft zijn wortels in de oude Griekse beschaving. Alleen welvarende mannen hadden in het oude Griekenland een stem. Wat gebeurt er als de vrouwen uit de oude Griekse verhalen niet langer tevreden zijn met hun bijrol als onderdanige weefster of oorlogsbuit? Wat als ze niet langer machteloos toekijken hoe hun kinderen worden geofferd voor gunstige wind of van een muurtje worden gegooid? Wat

als ze uit hun slachtofferrol kruipen en de actoren van hun eigen leven worden? Sterker nog: wat als de vrouwen het verloop van het stuk bepalen?

Meer info: <https://www.theaterkikker.nl/agenda/3-griekse-verhalen-door-3-vrouwen-in-min-of-meer-3-kwartier/>

- Speciaal voor De Grote Suriname-tentoonstelling, die t/m begin februari te zien is in de Nieuwe Kerk in Amsterdam, komt Stichting Julius Leeft! met zes theaterproducties over de Surinaamse geschiedenis, de **Suriname Monologen**. Op 14 en 15 januari over de eerste zwarte vrouwelijke arts in Suriname, **Sophie Redmond (1907-1955)**. Ze gaf gratis consulten aan wie maar wilde in haar praktijk thuis, op straat en in haar radioshow. Ze maakte Surinamers bewuster over onder andere politiek, waar ze zo'n hekel aan had, en gaf gevraagd en ongevraagd advies aan iedereen, met als doel om alle Surinamers en vooral vrouwen te empoweren om trots te zijn op hun cultuur en hun land.

Meer info: <https://www.nieuwekerk.nl/tentoonstellingen/de-suriname-monologen-dr-sophie-redmond-2>

- In museum de Pont is van **Charlotte Dumas** de film **Yorishiro** te zien. Het is een vervolg op de film **Shio** en is samen met **Shio** onderdeel van een filmproject dat bestaat uit drie korte films waarin een belangrijke rol is weggelegd voor de locatie, het kleine eiland Yonaguni in Japan waar wilde paarden leven. In **Shio** lijken deze paarden en een Japans meisje op iets of niemand te wachten. In **Yorishiro** en het nog te filmen **Stay** (werktitel) komen een klein meisje en een iets ouder meisje los van elkaar op dit afgelegen eiland aan.

Meer info: <https://depont.nl/tentoonstelling/charlotte-dumas-3/>

- Op 23 januari wordt in Atria (Amsterdam) een **Naaikrans** georganiseerd, en panelgesprek met een spa-ervaring en een naaikransje ineen. Al handwerkend gaan uiteenlopende gasten met elkaar in gesprek over vragen als: "wat is er feministisch aan handwerken?" en: "kun je met handwerken de diepgewortelde scheiding tussen lichaam en geest doorbreken?" De mij onbekende **Feministische Handwerk Partij** presenteert tijdens deze avond hun onderzoek naar de onderbelichte geschiedenis van handwerken. Daarnaast laten zij tijdens de **Naaikrans** zien hoe je met handwerken 'belichaamd kunt spreken'.

Meer info: <https://atria.nl/agenda/de-naaikrans-met-de-feministische-handwerk-partij/>

Bibliotheeknieuws:

- Deze maand zijn, zo kort na nieuwjaar, de openingstijden enigszins gewijzigd. Dus niet op 2 en 3 januari, maar een week later op 9 en 10 januari.

- Op 7 februari willen we een volgend **recensentencafé** houden voor alle recensenten en evt. andere belangstellenden. Omdat recenseren meestal een alleen-op-je-kamer-bezigheid zijn we vorig jaar begonnen de mogelijkheid te bieden voor onderling contact en om allerlei onderwerpen rond lezen en recenseren te bespreken. Vorige keren hebben we als aanknopingspunt voor het gesprek Virginia Woolf's *How Should One Read a Book?* gekozen en de column *Leidraad* van Theodoor Holman. In de volgende nieuwsbrief meer hierover.

Nieuwe boeken in de bibliotheek

Gaan liggen om te sterven van Adalet Ağaoğlu, *Nieuwe Nuances, vrouwelijke kunstenaars in en rondom Cobra*, *De blauwe pen* van Samar Yazbek, *De achterkant* van Kreek Daey Ouwens, *Post van spekkook* van Anneke Groot, *Liggend stilstaan bij blijvende momenten* van Bea Vianen.

Nieuwe recensies van deze maand als link bijgevoegd:

<https://vrouwenbibliotheek.nl/2019/12/04/t-hooge-nest-door-roxane-van-iperen/>

<https://vrouwenbibliotheek.nl/2019/12/16/op-weg-en-reis-door-liesbeth-labeur/>

<https://vrouwenbibliotheek.nl/2019/12/17/frankusstein-door-jeanette-winterson/>

<https://vrouwenbibliotheek.nl/2019/12/27/het-verhaal-van-het-verloren-kind-door-elena-ferrante/>

<https://vrouwenbibliotheek.nl/2019/12/30/moord-op-de-moestuin-door-nicolien-mizee/>

De leenbijdrage voor 2020 is opnieuw vastgesteld op € 26,-. Je kunt hiervoor onbeperkt boeken lenen en/of vriendin/vriend van de bibliotheek zijn.

Iedereen die boeken leent en/of wil gaan lenen wordt vriendelijk verzocht dit bedrag over te maken op banknummer NL71 INGB 0009 2669 95 ten name van *Stichting Es Scent* ovv naam en '***leenbijdrage 2020***'. Meer overmaken om de vrouwenbibliotheek extra te ondersteunen mag natuurlijk altijd. Eenmalig een boek lenen kan ook. De bijdrage hiervoor is € 1,- per boek, met een startbedrag van € 5,- per kalenderjaar.

Op www.vrouwenbibliotheek.nl is meer informatie over de bibliotheek te vinden, de nieuwsbrief is ook te lezen via onze website. Naast de aangekondigde openingstijden blijft het altijd mogelijk om op afspraak een bezoek te brengen aan de bibliotheek. U bent van harte welkom.

Marjolein Datema

Utrecht, 31 december 2019